

кання у I півріччі 1996 року II з'їзду Всеукраїнської спілки краєзнавців, а також кооптовано до складу правління ВСК харків'ян Івана Саратова, Сергія Посохова і Валентину Ярошик, одесита Тараса Максим'юка та Валерія Романька з м.Слов'янська Донецької обл.

Великій групі активістів ВСК було вручено посвідчення про присвоєння звання «Почесний член Всеукраїнської спілки краєзнавців» та оголошено подяки.

Того ж дня відбулася ювілейна краєзнавча конференція, в якій, окрім дослідників з міст і сіл Харківщини, брали участь представники краєзнавчих осередків з Дніпропетровської, Донецької, Закарпатської, Київської, Одеської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Хмельницької, Черкаської областей та міста Києва.

Учасники урочистого пленуму ознайомилися з організацією краєзнавчої роботи серед учнівської молоді, яку веде Харківська обласна стан-

ція юних туристів, з експозиціями виставок літератури «Розвиток краєзнавства в Україні» та творів народних майстрів Слобожанщини; взяли участь у презентації українсько-канадської книгозбірні в ХДНБ імені В.Короленка, у відкритті пам'ятника на могилі Миколи Хвильового; відвідали Харківський та Пархомівський сільський художній музеї, історико-архітектурну і природну пам'ятку — Наталіївський парк на Краснокутщині; побували на концерті фольклорних колективів Харківщини в Українському культурному центрі.

Роботу урочистого пленуму та інші заходи, присвячені 70-річчю Українського комітету краєзнавства, широко висвітлено засобами масової інформації.

Анатолій СИТНИК,
відповідальний секретар
правління ВСК.

У КРАЄЗНАВСТВА Є МАЙБУТНЄ!

З вітального слова голови Харківської обласної державної адміністрації

Те, що для урочистого пленуму обрали наше місто — не випадково. Харків має давні традиції краєзнавчої роботи. Саме тут, ще у 30-40-х роках минулого століття, почалося українське відродження, представлене славними іменами П.П.Гулака-Артемовського, М.І.Костомарова, А.Л.Метлинського, І.І.Срезневського та ін. І пізніше, перш за все завдяки діяльності вчених Харківського університету, вивчення минулого українського народу, його культури не занепало в нашому краї. Навпаки, у працях Д.І.Багалія, М.Ф.Сумцова, Є.К.Редіна та ін. воно піднялося на новий більш високий рівень. У 1920-х роках краєзнавство стало без перебільшень всенародним рухом; у Харкові пройшла I Всеукраїнська краєзнавча конференція. Не все здійснилося з того, що було накреслено, в тому числі й у далекому тепер від нас 1925-му, по-різному (інколи трагічно) склалася доля краєзнавців, але, не зважаючи ні на які перешкоди, у суспільстві знаходилися люди, що продовжували шукати відповіді на питання: хто ми, звідки, коли оселилися на цій території наші предки, як вони жили і працювали, захищали рідну землю від загарбників? Відповіді на ці питання лежать у лоні краєзнавства.

На сьогоднішній день у Харківській області діє ряд музеїв, більшість з яких працює на державних засадах, деякі з них одержали статус народних, активно діють краєзнавчі гуртки і клуби. Особливо приємно бачити, що дух краєзнавства дедалі більше проникає до школи й у вузи, серед ентузіастів-краєзнавців чимало молодих людей, а це значить, що у краєзнавства є майбутнє!

Олександр МАСЕЛЬСЬКИЙ.